

GOIGS

SANT FELIU AFRICÀ

Per la Festa Major de l'any 1965, a l'Acadèmia Catòlica, es va celebrar una exposició de 26 Goigs a Llaor de Sant Feliu, d'arreu de Catalunya. Hi havia un facsimil d'un "Cobles al Glorios Sant Màrtir Sant Feliu de Gerona", escrits el 1618, per Bernat Calabaiu. Com a Patró de Sabadell, hi havia, també, un facsimil del 1796, imprès a Barcelona, per Jaume Tudó. Eren els més antics.

Si ens referim, doncs, únicament a Sabadell, direm, que el 21 d'octubre de 1923 i amb motiu de la consagració de l'altar major pel bisbe Dr. Guillamet, se'n editaren uns en l'Estampa de Josep Figuerola, Sucr. de E. Llopart.

Es possible que hi hagi altres edicions, però de la nostra col·lecció, trobem els de la Comissió de Festes de l'any 1965 i de l'any 1969 que foren tirats en la impremta de Joan Sallent Sucr. i exornats amb xilografies de Ricard Marlet. En aquesta última edició, col·laboraren Mossèn Camil Geis, Mossèn Ernest Mateu i el qui subscriu.

En 1980 els Amics del Goigs, en la Col·lecció "Els Nostres Goigs", Segona Epoca, núm. 3, en feren una altra edició tirats en la impremta La Noogràfica, exornats, també, amb boixos d'en Marlet i adornats amb l'escultura de Juvanteny, que presideix l'Altar Major del Temple de Sant Feliu.

La lletra ha tingut diferents variacions. Per exemple: Els Goigs del 1790, que possiblement ja foren escrits per a Sant Feliu de Sabadell, és lletra que trobem també en uns de Guerri de la Sal, Bisbat d'Urgell i en uns altres de Cabrera de Mataró, de les quals Viles, Sant Feliu també és patró. Els de 1923 els trobem en una edició més moderna en la Capella de Sant Feliu de Vilamilans.

Lletra i música són populars. Mossèn Geis en feu una revisió musical i poètica. Es per això que ens adonem que, sense canviar l'esperit ni el text, tenen una nova forma poètica més àgil i més en consonància amb les formes literàries d'avui.

No sabem des de quan es canten, però les primeres notícies de la devoció de la nostra ciutat responen a l'any 1039.

Jaume Busqué i Marcet

MARC FARELL

Linòleum.

Bust de Marc Farell per l'escultor Camil Fàbregas.

Els últims temps de la vida d'aquest gran dibuixant, -un "nino-taire" en diem- que fou Marc Farell, els passà a l'abric de la Residència Albada, compartint les hores amb tants d'altres residents. Li complia molt i força sortir a passejar per l'entorn de la mateixa Residència i pels carrers de la ciutat, de tant en tant, d'aquella ciutat que el veié néixer i on es formà artísticament i esportiva, com molt bé ens ho ha explicat un vell amic seu i nostre, Camil Fàbregas, al "Diario de Sabadell" (26-V-82).

Després de la mort de la seva esposa tingué d'acomboiar de nou la seva vida allà a Barcelona, on anys enllà s'havia traslladat el matrimoni. A causa d'una fractura demanà ésser internat a una clínica de la nostra ciutat -de la seva ciutat- on romangué un temps. Fou en aital ocasió que amb l'amic Emili Morgui, un altre vell amic seu, vam anar a veure'l. Jo no el coneixia. Era la meva intenció de fer-li, més endavant, un treball parlant

d'ell i de la seva obra. Vam ajornar-ho per una altra avinentesa, quan s'hagués recuperat. Però... El temps se m'ha avançat i m'ha privat d'aquella avinentesa. Ara, Marc Farell, després d'una ràpida malaltia, ens ha deixat (d.e.p.).

Hom pensa: Quants "petits home-natges" es perden per falta de temps, o per falta de "ganes", o per falta d'oportunitats o, el que és més trist encara: per falta d'humanitat!...

Em dol "no haver-lo fet"... Quan el vaig veure en el seu llit de malalt -per primera i darrera vegada- em va semblar un home ferm, físicament parlant, puix mantenia aquell aspecte d'home esportiu... Vam parlar una estona i quedà a l'aire el projecte...

Quan vaig acomiadar-me d'ell vaig sentir la seva ma vigorosa i ferma. A través d'ella, càlida, em comunicà la seva afectivitat que serve ara com el record d'un personatge que no vaig arribar a "perfilar"...

J.C.

Es una gentilesa de

RAMONA

MARCS I MOTLLURES

Pérez Galdós, 36
Telèfon: 726 84 16 - SABADELL